

Arrest

**nr. 334 664 van 20 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 juni 2025 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat E. STESENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

Op 30 mei 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 februari 2025 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 30 april 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit en bent Christen en Edo. U werd op 26 december 2000 geboren in Benin City, Edo State. U woonde met uw ouders, broers en zussen in Benin City. Uw moeder ging weg toen u een baby was; uw vader overleed in 2009 aan een ziekte. U werd grootgebracht door uw zus Sonia.

U ging 11 jaar lang naar school in Nigeria, tot uw 16 jaar. Vervolgens leerde u tegels leggen. Rond 2016, toen u 15 of 16 jaar was, verhuisde u naar een ander adres in New Benin, Benin City, om met uw vrienden P., K. en E. samen te wonen en er te werken. U werkte als tegelzetter tot uw vertrek uit Nigeria. Afhankelijk van de opdracht deed u soms ook schilderwerken en verbleef u soms op een werf elders in Edo State. Eind 2019 wou u alleen wonen en verhuisde u naar een appartement in New Benin. U woonde er tot uw vertrek uit Benin City. Voor uw vertrek uit Nigeria verbleef u meer dan vijf maanden in een hotel in Abuja. U vertrok naar Abuja op 10 of 11 oktober 2022, op een maandag.

U verklaart dat u op 10 oktober 2022 naar een verjaardagsfeest van uw vriend N. ging. Het feest was op een zondagavond in een club in Benin City, genaamd P.. Het startte rond 8u 's avonds. Jullie dansten, dronken en speelden spelletjes. Normaal rookt en drinkt u niet, maar deze keer wel. U was dronken en high. Rond 2 of 3 u 's nachts gingen jullie weg. Uw huis was te ver om naar terug te keren 's nachts en er was geen bus op dat uur, dus u bleef bij J. slapen. U kent hem via gemeenschappelijke vrienden, u speelde soms voetbal met hem. Hij is niet echt uw vriend, maar jullie begroeten elkaar wel. U kent hem niet zo goed, maar hij woont in dezelfde gemeenschap. Enkele feestgangers konden jullie met de auto afzetten op een kruispunt dichtbij J. zijn huis. Jullie wandelden nog 10 minuten. J. zijn huis, gelegen aan een kruispunt, was dichterbij hun route dan het uwe. Het was echter te donker om nog (alleen) naar uw huis te wandelen. Er is namelijk geen straatverlichting en het is heel riskant. U besloot enkele uren bij J. te blijven en dan naar huis te gaan als het licht is. J. zei dat het geen probleem was, hij was alleen thuis. Hij woont in een passage house, waar drie mensen een keuken en badkamer delen.

U was in slaap gevallen, J. begon u aan te raken, terwijl u sliep. U wist niet wat er gebeurde; u dacht dat het een meisje was. Omdat u high was, reageerde u en raakte u hem ook aan. U kon zich niet inhouden. Sommige burenhuizen hoorden lawaai, ze openden de deur, die niet op slot was, ze zagen twee kerels die elkaar aanraakten en betrapten jullie naakt. Vier of vijf jongens die er wonen, sloegen jullie, brachten jullie naar buiten, waar de menigte besloot jullie naar het politiekantoor te brengen. J. en u huilden en smeekten; jullie werden meegetrokken. Ne., een vriend waar u soms mee samenwerkt, kwam toevallig langs en zag dat u in de problemen zat. Hij vroeg u wat er gebeurde. Hij hield u vast. Hij fluisterde u in om hem te slaan, om zo te kunnen ontsnappen. U deed wat hij voorstelde en kon weggelopen. U rende naar de bush; ze kwamen achter u aan, maar ze konden u niet vangen. J. werd wel naar de politie gebracht. U wachtte overdag in een onafgewerkt gebouw. 's Avonds keerde u terug naar uw huis. Uw huis lag overhoop; uw spullen werden vernield. U nam geld en wat kleren mee. U ging naar het park om de bus naar Abuja te nemen en belde naar Ne.. Hij zei u dat J. had gezegd dat u misbruik van hem nam omdat hij high was. Zijn vrienden en broers gingen vervolgens naar uw huis en vernielden uw spullen. Als ze u zouden zien, zouden ze u vermoorden. U ging naar Abuja, waar u zich schuilhield in een hotel. U dacht dat ze u daar niet zouden kunnen vinden. Twee dagen na het incident, op 12 oktober, verklaarde de politie u "wanted". In januari 2023 was J. nog in de gevangenis. De familie van J. vond dat het uw schuld was. U dacht dat ze J. mettertijd wel op borg zouden vrijlaten, waarop u zou kunnen terugkeren. Later hoorde u dat hij ziek was, hij werd slecht behandeld in de gevangenis. In januari of februari hoorde u van Ne. dat J. gestorven was. U was verbaasd. Dit verergerde de situatie; Ne. zei u dat de politie u zoekt.

Nadat u problemen kreeg in Nigeria, contacteerde u Mr. W., een vriend van uw zus S. die in België woont. Hij regelde een uitnodigingsbrief voor u. U deed vervolgens een aanvraag voor een Belgisch visum. Dat werd in december 2022 geweigerd. U ontmoette in januari 2023 een Egyptenaar in Abuja, die u hielp een Frans visum te verkrijgen. Mr. W. en uw zus legden bij voor uw reis. U verliet Nigeria op 18 mei 2023. U reisde via Frankrijk en kwam op 19 mei 2023 aan in België. U diende op 30 mei 2024 een asielaanvraag in.

U vreest bij een terugkeer naar Nigeria dat de familie en vrienden van J. u zouden vermoorden en dat de politie u zou arresteren.

U heeft geen kinderen en bent ongehuwd. Uw zus S. woont al zo'n 17 of 18 jaar in België. Ze heeft een dochter F.H., die 16 jaar oud is; haar vader is een Belg. Uw broer O. woont al 7 jaar in Italië; hij heeft er een vrouw en dochter. U woont momenteel bij Mr. W. en zijn vrouw in.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten in: uw Nigeriaans paspoort (nummer AXXXXXXXX, geldig van 17 maart 2021 tot 16 maart 2026) met Frans visum (geldig van 17 mei 2023 tot 16 juni 2023), een "Police Special Bulletin – Bisexual Act" d.d. 12 oktober 2022, een brief getekend door Wi. en J.M. ter verklaring dat u een goede betrouwbare jongeman bent en ze u zullen helpen een toekomst op te bouwen (ongedateerd), inschrijvingsbewijs bij VDAB d.d. 31 oktober 2024, attest ter verklaring dat u gemotiveerd Nederlandse lessen heeft gevolgd bij B.D. d.d. 12 december 2024, informatie door VDAB betreffende een IBO-cursus betonboren en bijhorende functieomschrijving, uw IBO contract door VDAB d.d. 9 december 2024, deelname-attest aan een cursus basisveiligheid d.d. 21 december 2024, een brief door uw werkgever IZ betonboringen ter verklaring dat u een goede werknemer onder IBO-contract bent in de periode van 10 december 2024 t.e.m. 20 april 2025, attest van aanmelding bij het Agentschap Inburgering en Integratie (inschrijving op wachtlijst voor Nederlandse lessen) d.d. 13 februari 2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U diende op 30 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in België in. U kwam echter al op 19 mei 2023 in België aan (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 24 februari 2025 p3, hierna genoemd CGVS p3). Deze tussentijd van ongeveer een jaar wordt beschouwd als **een laattijdige aanvraag**. Een asielzoeker wordt geacht zo snel mogelijk na aankomst een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gevraagd naar de reden voor deze laattijdige aanvraag, stelt u dat u niet wist wat te doen, omdat u nieuw was (CGVS p6). U probeerde vragen te stellen om te weten hoe het aan te pakken; u wist niet hoe het hier werkt (CGVS p6). Het duurde lang, u vroeg het aan uw zus, ze wist echter ook niet hoe het werkt (CGVS p6). Ze probeerde na te gaan hoe het werkt, ze vroeg het aan mensen en op haar werk (CGVS p6). Later zei iemand u naar Brussel te gaan, u vroeg het aan veel mensen, later besloot u naar hier te komen, u zocht het adres, probeerde het te lokaliseren (CGVS p6). U bevestigt dat het een jaar duurde om het adres van de asieldiensten te weten te komen en te weten hoe asiel aan te vragen (CGVS p6). **Dit is geen afdoende verklaring. Deze laattijdige asielaanvraag getuigt van weinig hoogdringendheid bij uw verzoek om internationale bescherming.**

Het tijdsverloop van uw visumaanvraag strookt niet met uw asielrelaas. Dit tast uw geloofwaardigheid aan. U stelt dat u in oktober 2022, toen u problemen had en weg ging uit uw 'state', Mr. W. contacteerde en hem uitlegde dat u weg wou uit uw land, hij ging voor u een uitnodiging regelen, u ontving dit rond 16-17-18 oktober 2022 (CGVS p3-4). U ging vervolgens een visum aanvragen, u bracht het papier van Mr. W., uw paspoort en vluchtboeking naar de Belgische ambassade in Abuja op 20 oktober 2022 (CGVS p3-4). Ze vroegen u ook bankgegevens, maar die voegde u niet toe (CGVS p4). Na twee weken zou u antwoord krijgen; u ontving echter pas eind december de weigering (CGVS p3). Vervolgens ontmoette u in januari 2023 een Egyptenaar die een Frans visum voor u regelde (CGVS p3). Met betrekking tot het eerste visum geeft u expliciet aan dat u het aanvraag omwille van de problemen die u had, waardoor u Nigeria wou verlaten (CGVS p4). Dat is waarom u Mr. W. contacteerde om het land te kunnen verlaten; u wil niet alle jaren in de gevangenis doorbrengen (CGVS p4). Uit het visumdossier (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Wi.M. (M.Wih.Ma.) een verbintenis tot tenlasteneming als bewijs van voldoende bestaansmiddelen voor een kort verblijf in België (90 dagen) bij de gemeente Balen in orde bracht op 22 september 2022, er werd toen – op dit document - reeds melding gemaakt van een visumaanvraag dewelke ging worden ingediend in uw hoofde, u ging op familiebezoek komen als zoon van een goede vriendin van Dhr. Wi./W.. Dit is aldus voor de beweerde problemen, zich beweerdelijk afspelend na het feest van 10 oktober 2022. Gevraagd naar deze procedure bij de gemeente stelt u dat Mr. W. en u al lang over een reis naar Europa praatten, al vanaf 2021 (CGVS p26). U zou bij Mr. W. verblijven en uw zus bezoeken (CGVS p21). Hij wou dat u hem zou bezoeken en nodigde u uit voor een vakantie, om langs te komen en drie maanden in België te blijven (CGVS p21). Pas na het incident, nam u het serieus en wou u weg uit Nigeria (CGVS p21). Het is frappant dat deze administratieve procedure kort voor de beweerde problemen werd opgestart (CGVS p21). De vage reisplannen overtuigen niet van dit tijdsverloop. Het is bovendien opmerkelijk dat u deze plannen niet eerder vermeldde bij de vragen over de visumprocedure en welke documenten u ervoor diende in te dienen (CGVS p4). Dit doet vermoeden dat u omwille van andere beweegredenen besloot om uw land Nigeria te verlaten, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aldus reeds aangetast.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees gedood te worden door de vrienden en familie van J. of gearresteerd te worden door de politie bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

- Uw asielrelaas bevat enkele opmerkelijkheden. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u stelde "te denken" dat het verjaardagsfeest d.d. 10 oktober 2022 op zondag was, echter na raadpleging van de kalender blijkt dat 10 oktober 2022 een maandag was. Verder is het opmerkelijk dat uw vriend Ne. "gewoon" passeerde op het moment dat J. en u naar buiten werden gebracht (CGVS p22). U weet niet waar Ne. vandaan kwam (CGVS p22). De omstaanders besloten u en J. naar het politiekantoor te brengen (CGVS p22). Het is ver, maar niet echt ver (CGVS p22). Het is 30 of 40 minuten wandelen (CGVS p22). Gevraagd naar of de menigte jullie zo lang in bedwang kon houden, reageert u dat jullie werden meegetrokken; je moet niet akkoord gaan (CGVS p22). Als je een misdaad begaat, kan je de politie bellen, maar dat duurt lang (CGVS p22). Ze trekken je mee, tot je er bent (CGVS p22). Het is opmerkelijk dat u stelt dat sommigen u vast hielden tijdens deze route richting politiekantoor, terwijl dan weer Ne., toen hij plotseling opdook – iemand waarmee u bevriend

was en die de beweerdelijke aanrakingen tussen u en J. niet had gezien -, ineens de enige was die u nog vast hield, waardoor u kon ontsnappen (CGVS p22).

- Uw beweerde vrees voor vervolging is niet actueel. U verbleef nog vijf maanden op hotel in Abuja, maar vernam niets meer van uw vermeende aanvallers (CGVS p24). U praatte enkel met Ne., die u zei dat het heel serieus was, dat J. zijn familie heel boos is (CGVS p24). In januari of februari 2023 vernam u dat J. overleed in de gevangenis (CGVS p24). Ne. Zei u dat de zaak nu nog erger is, de familie is heel boos (CGVS p24). Gevraagd naar of u nog iets van de familie vernam, antwoordt u van niet (CGVS p24). Ook van de politie vernam u niets meer; Ne. Zei u dat de politie u wel zoekt (CGVS p24). U gooide uw nummer weg en sloot alles af (CGVS p24). Gevraagd of de politie u in Abuja kon vinden, stelt u eerst van niet (CGVS p24-25). Dan zegt u dat u het niet weet (CGVS p24-25). U hield zich schuil, ging enkel 's avonds buiten om iets te gaan eten; u was heel de dag binnen (CGVS p24-25). Het feit dat zowel uw voorgehouden aanvallers als de politie u gedurende deze vijf maanden in Abuja niet konden vinden, tast de ernst van uw vrees aan. U stelde overigens zelf dat u naar Abuja ging omdat dit ver was gelegen van Edo State, en ze u daar niet zouden kunnen vinden (CGVS p24). Bovendien heeft u op legale wijze Nigeria verlaten, met een Frans visum (CGVS p3). U verklaart dat het een risico was om een visum aan te vragen wanneer de politie u zoekt, maar het was de beste optie die u kon nemen, indien de politie u zou vinden, zou u immers 14 jaar gevangenisstraf riskeren (CGVS p25). U beweert dat de politie u "wanted" verklaarde op 12 oktober 2022. In dat verband is het opvallend dat u zonder problemen op legale wijze het land kon verlaten (zie stempels in uw Nigeriaans paspoort, u verliet op 18 mei 2023 de NAIA Airport te Abuja en u kwam op 19 mei 2023 in Roissy aan). U voegt verder nog een kopie van een "Police Special Bulletin – Bisexual Act" d.d. 12 oktober 2022 toe. Er kan worden opgemerkt dat dit document slechts een kopie betreft, waardoor de bewijswaarde reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd. Bovendien werden er ook enkele opmerkelijke schrijffouten vastgesteld, zoals "as both men where caught" i.p.v. "as both men were caught"; "suburd" i.p.v. "suburb" en "neighbor" i.p.v. "neighbour", hetgeen de authenticiteit verder in twijfel trekt. U bent verder ook betrekkelijk vaag over de manier waarop u dit document verkreeg. Zo stelt u louter dat uw vriend Ne. U dit document, ergens in 2024, via email zou hebben bezorgd, Ne. Zou dit hebben "gevonden" in het station, alwaar dit document was "geplakt" (CGVS p7). De politie had het naar uw mening opgehangen, het was een papier dat u "wanted" werd verklaard, de politie zocht u, immers als je een misdaad begaat, verklaren ze je "wanted" en beloven ze een beloning, waardoor mensen geneigd zijn om u te gaan zoeken (CGVS p25). Er dient echter nog opgemerkt dat het door u neergelegde document een "Police Special Bulletin" betreft, en aldus geen "Wanted" poster – met duidelijk uw foto en aldus een uiterlijke persoonsbeschrijving en met de nodige contactinformatie op vermeld, hetgeen zou maken dat mensen u effectief zouden kunnen opsporen en dit zouden kunnen aangeven indien ze u zouden hebben weten traceren – zoals deze normaliter zou worden verspreid, is. Men kan dan ook niet inzien hoe uw vriend Ne. Dit document in een station, waar u aldus tevens ten eerste op de vlakte over blijft – zou hebben zien verschijnen. Het is tevens opmerkelijk dat u "het arrestatiebevel" jegens uzelf zou hebben vernomen toen u wegrende, toen u in Abuja was, u gokt op 12 oktober 2022, u praatte met Ne. En hij u vertelde dat de politie dit op hing, dit document tevens dateert van 12 oktober 2022, doch u dit document pas in 2024 via Ne. Zou hebben bekomen en u dit pas in september 2024 neer legt (CGVS p25-26). Er kan aan dit door u neergelegde document dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

- Verder ondernam u weinig tot geen actie om een oplossing te bekomen. U heeft niet geprobeerd om te praten met de familie van J. (CGVS p25). U stelt dat u er de kans niet toe had (CGVS p25). U kon op dat moment niet, u wachtte tot het kalmeerde, u wou teruggaan als J. was vrijgelaten, er borg was betaald door zijn familie (CGVS p25). U zocht verder geen hulp; er was niemand om u te helpen, u kon niemand bellen (CGVS p25). U kon niets anders doen dan een manier vinden om weg te gaan; dat was uw enige optie (CGVS p25). U ging ook niet naar de politie om alles uit te klaren, indien u zou gaan, zouden ze u in de gevangenis stoppen, ze zouden u zeker arresteren (CGVS p25). Dit is opmerkelijk, gezien de geruchten die reeds de ronde deden over J. (CGVS p20). Ze zeiden namelijk dat hij gay was, ze lachten hem uit; dat hij als een vrouw was (CGVS p20). Hij droeg broeken die strak zijn, broeken voor een vrouw (CGVS p20). Als jullie voetbal speelden, zeiden ze dat hij als gay was omdat hij vrouwenkleren draagt (CGVS p21). Aangezien er reeds geruchten de ronde deden over de geaardheid van J., is het niet aannemelijk dat u niet heeft geprobeerd om de versie van de feiten die J. vertelde, namelijk dat u misbruik van hem had gemaakt omdat hij high was, te ontkrachten. Er zijn geen aanwijzingen dat hier geen geloof aan gehecht zou worden, er kan op z'n minst worden verwacht dat u hiertoe enige dienstige pogingen zou hebben ondernomen.

-Wat betreft uw bewering dat de broers van J. tot een cult zouden behoren (CGVS p15), kan er worden opgemerkt dat er, gezien bovenstaande, geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerdelijke vrees jegens de broers van J.. U riep verder geen vrees jegens enige cultgroepen in, u had alles kunnen vertellen over de redenen waarom u Nigeria verliet en u had niets meer toe te voegen (CGVS p27), ook bij de DVZ zei u geen problemen te hebben gehad met de autoriteiten, noch met medeburgers, noch problemen van algemene aard te hebben gekend ("Vragenlijst CGVS" bij de DVZ d.d. 23 augustus 2024 vraag 7).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande niet ombuigen.

Uw Nigeriaans paspoort (nummer AXXXXXXXX, geldig van 17 maart 2021 tot 16 maart 2026) bevat persoonsgegevens die niet onmiddellijk ter discussie staan en toont aan dat u met een Frans Schengenvisum reisde (geldig van 17 mei 2023 tot 16 juni 2023).

U voegde nog het volgende toe: een brief getekend door Wi. en J.M. ter verklaring dat u een goede betrouwbare jongeman bent en ze u zullen helpen een toekomst op te bouwen (ongedateerd), inschrijvingsbewijs bij VDAB d.d. 31 oktober 2024, attest ter verklaring dat u gemotiveerd Nederlandse lessen heeft gevolgd bij B.D. d.d. 12 december 2024, informatie door VDAB betreffende een IBO-cursus betonboren en bijhorende functieomschrijving, uw IBO contract door VDAB d.d. 9 december 2024, deelname-attest aan een cursus basisveiligheid d.d. 21 december 2024, een brief door uw werkgever IZ betonboringen ter verklaring dat u een goede werknemer onder IBO-contract bent in de periode van 10 december 2024 t.e.m. 20 april 2025, attest van aanmelding bij het Agentschap Inburgering en Integratie + inschrijving op wachtlijst voor Nederlandse lessen d.d. 13 februari 2025. Dat u een goede en betrouwbare jongeman en u behulpzaam en vriendelijk zou zijn, u tewerkgesteld bent in de bouw en uw werkgever tevreden over u zou zijn, u zich integreert in de gemeenschap en u voetbalt bij Postel FC., u een taalcursus wenst te volgen en u reeds bijles bij een leraar Nederlands kreeg – wat door B.D. wordt bevestigd, waarbij u als een gemotiveerde en leergierige leerling wordt geschetst en als iemand die zich actief inzet om de Nederlandse taal onder de knie te krijgen -, is lovenswaardig, doch weet verder niet om te buigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering bij terugkeer naar Nigeria door vrienden en familie van J. te zullen worden gedood noch door de politie te zullen worden gearresteerd.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO**

Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse

grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo en Abuja actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo en Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 24 februari 2025.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van "de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens".

2.3. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Verzoeker vraagt in hooforde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.4. Verzoeker voegt een "Police Special Bulletin Bisexual Act" bij zijn verzoekschrift (stuk 2).

3. De aanvullende nota

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij landeninformatie opneemt met betrekking tot de algemene situatie in Nigeria.

4. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een

gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart dat hij werd betrappt terwijl hij homoseksuele handelingen stelde onder invloed van alcohol en drugs waarop hij werd betrappt en waarna hij werd bedreigd door de familie van de persoon met wie hij deze handelingen stelde, alsook dat hij als gevolg hiervan door de Nigeriaanse politie wordt gezocht. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“U diende op 30 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in België in. U kwam echter al op 19 mei 2023 in België aan (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het CGVS d.d. 24 februari 2025 p3, hierna genoemd CGVS p3). Deze tussentijd van ongeveer een jaar wordt beschouwd als een laattijdige aanvraag. Een asielzoeker wordt geacht zo snel mogelijk na aankomst een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Gevraagd naar de reden voor deze laattijdige aanvraag, stelt u dat u niet wist wat te doen, omdat u nieuw was (CGVS p6). U probeerde vragen te stellen om te weten hoe het aan te pakken; u wist niet hoe het hier werkt (CGVS p6). Het duurde lang, u vroeg het aan uw zus, ze wist echter ook niet hoe het werkt (CGVS p6). Ze probeerde na te gaan hoe het werkt, ze vroeg het aan mensen en op haar werk (CGVS p6). Later zei iemand u naar Brussel te gaan, u vroeg het aan veel mensen, later besloot u naar hier te komen, u zocht het adres, probeerde het te lokaliseren (CGVS p6). U bevestigt dat het een jaar duurde om het adres van de asiendiensten te weten te komen en te weten hoe asiel aan te vragen (CGVS p6). Dit is geen afdoende verklaring. Deze laattijdige asielaanvraag getuigt van weinig hoogdringendheid bij uw verzoek om internationale bescherming.

Het tijdsverloop van uw visumaanvraag strookt niet met uw asielrelaas. Dit tast uw geloofwaardigheid aan. U stelt dat u in oktober 2022, toen u problemen had en weg ging uit uw ‘state’, Mr. W. contacteerde en hem uitlegde dat u weg wou uit uw land, hij ging voor u een uitnodiging regelen, u ontving dit rond 16-17-18 oktober 2022 (CGVS p3-4). U ging vervolgens een visum aanvragen, u bracht het papier van Mr. W., uw paspoort en vluchtboeking naar de Belgische ambassade in Abuja op 20 oktober 2022 (CGVS p3-4). Ze vroegen u ook bankgegevens, maar die voegde u niet toe (CGVS p4). Na twee weken zou u antwoord krijgen; u ontving echter pas eind december de weigering (CGVS p3). Vervolgens ontmoette u in januari 2023 een Egyptenaar die een Frans visum voor u regelde (CGVS p3). Met betrekking tot het eerste visum geeft u expliciet aan dat u het aanvraag omwille van de problemen die u had, waardoor u Nigeria wou verlaten (CGVS p4). Dat is waarom u Mr. W. contacteerde om het land te kunnen verlaten; u wil niet alle jaren in de gevangenis doorbrengen (CGVS p4). Uit het visumdossier (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat Wi.M. (M.Wih.Ma.) een verbintenis tot tenlasteneming als bewijs van voldoende bestaansmiddelen voor een kort verblijf in België (90 dagen) bij de gemeente Balen in orde bracht op 22 september 2022, er werd toen – op dit document - reeds melding gemaakt van een visumaanvraag dewelke ging worden ingediend in uw hoofde, u ging op familiebezoek komen als zoon van een goede vriendin van Dhr. Wi./W.. Dit is aldus voor de beweerdde problemen, zich beweerdelijk afspelend na het feest van 10 oktober 2022. Gevraagd naar deze procedure bij de gemeente stelt u dat Mr. W. en u al lang over een reis naar Europa praatten, al vanaf 2021 (CGVS p26). U zou bij Mr. W. verblijven en uw zus bezoeken (CGVS p21). Hij wou dat u hem zou bezoeken en nodigde u uit voor een vakantie, om langs te komen en drie maanden in België te blijven (CGVS p21). Pas na het incident, nam u het serieus en wou u weg uit Nigeria (CGVS p21). Het is frappant dat deze administratieve procedure kort voor de beweerdde problemen werd opgestart (CGVS p21). De vage reisplannen overtuigen niet van dit tijdsverloop. Het is bovendien opmerkelijk dat u deze plannen niet eerder vermeldde bij de vragen over de visumprocedure en welke documenten u ervoor diende in te dienen (CGVS p4). Dit doet vermoeden dat u omwille van andere beweegredenen besloot om uw land Nigeria te verlaten, de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt aldus reeds aangetast.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees gedood te worden door de vrienden en familie van J. of gearresteerd te worden door de politie bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

- Uw asielrelaas bevat enkele opmerkelijkheden. Vooreerst kan er worden opgemerkt dat u stelde “te denken” dat het verjaardagsfeest d.d. 10 oktober 2022 op zondag was, echter na raadpleging van de kalender blijkt dat 10 oktober 2022 een maandag was. Verder is het opmerkelijk dat uw vriend Ne. “gewoon” passeerde op het moment dat J. en u naar buiten werden gebracht (CGVS p22). U weet niet waar Ne. vandaan kwam (CGVS p22). De omstaanders besloten u en J. naar het politiekantoor te brengen (CGVS p22). Het is ver, maar niet echt ver (CGVS p22). Het is 30 of 40 minuten wandelen (CGVS p22). Gevraagd naar of de menigte jullie zo lang in bedwang kon houden, reageert u dat jullie werden meegetrokken; je moet niet akkoord gaan (CGVS p22). Als je een misdaad begaat, kan je de politie bellen, maar dat duurt lang (CGVS p22). Ze trekken je mee, tot je er bent (CGVS p22). Het is opmerkelijk dat u stelt dat sommigen u vast hielden tijdens deze route richting politiekantoor, terwijl dan weer Ne., toen hij plotseling opdook – iemand waarmee u bevriend

was en die de beweerdelijke aanrakingen tussen u en J. niet had gezien -, ineens de enige was die u nog vast hield, waardoor u kon ontsnappen (CGVS p22).

- Uw beweerde vrees voor vervolging is niet actueel. U verbleef nog vijf maanden op hotel in Abuja, maar vernam niets meer van uw vermeende aanvallers (CGVS p24). U praatte enkel met Ne., die u zei dat het heel serieus was, dat J. zijn familie heel boos is (CGVS p24). In januari of februari 2023 vernam u dat J. overleed in de gevangenis (CGVS p24). Ne. Zei u dat de zaak nu nog erger is, de familie is heel boos (CGVS p24). Gevraagd naar of u nog iets van de familie vernam, antwoordt u van niet (CGVS p24). Ook van de politie vernam u niets meer; Ne. Zei u dat de politie u wel zoekt (CGVS p24). U gooide uw nummer weg en sloot alles af (CGVS p24). Gevraagd of de politie u in Abuja kon vinden, stelt u eerst van niet (CGVS p24-25). Dan zegt u dat u het niet weet (CGVS p24-25). U hield zich schuil, ging enkel 's avonds buiten om iets te gaan eten; u was heel de dag binnen (CGVS p24-25). Het feit dat zowel uw voorgehouden aanvallers als de politie u gedurende deze vijf maanden in Abuja niet konden vinden, tast de ernst van uw vrees aan. U stelde overigens zelf dat u naar Abuja ging omdat dit ver was gelegen van Edo State, en ze u daar niet zouden kunnen vinden (CGVS p24). Bovendien heeft u op legale wijze Nigeria verlaten, met een Frans visum (CGVS p3). U verklaart dat het een risico was om een visum aan te vragen wanneer de politie u zoekt, maar het was de beste optie die u kon nemen, indien de politie u zou vinden, zou u immers 14 jaar gevangenisstraf riskeren (CGVS p25). U beweert dat de politie u "wanted" verklaarde op 12 oktober 2022. In dat verband is het opvallend dat u zonder problemen op legale wijze het land kon verlaten (zie stempels in uw Nigeriaans paspoort, u verliet op 18 mei 2023 de NAIA Airport te Abuja en u kwam op 19 mei 2023 in Roissy aan). U voegt verder nog een kopie van een "Police Special Bulletin – Bisexual Act" d.d. 12 oktober 2022 toe. Er kan worden opgemerkt dat dit document slechts een kopie betreft, waardoor de bewijswaarde reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd. Bovendien werden er ook enkele opmerkelijke schrijffouten vastgesteld, zoals "as both men where caught" i.p.v. "as both men were caught"; "suburd" i.p.v. "suburb" en "neighbor" i.p.v. "neighbour", hetgeen de authenticiteit verder in twijfel trekt. U bent verder ook betrekkelijk vaag over de manier waarop u dit document verkreeg. Zo stelt u louter dat uw vriend Ne. U dit document, ergens in 2024, via email zou hebben bezorgd, Ne. Zou dit hebben "gevonden" in het station, alwaar dit document was "geplakt" (CGVS p7). De politie had het naar uw mening opgehangen, het was een papier dat u "wanted" werd verklaard, de politie zocht u, immers als je een misdaad begaat, verklaren ze je "wanted" en beloven ze een beloning, waardoor mensen geneigd zijn om u te gaan zoeken (CGVS p25). Er dient echter nog opgemerkt dat het door u neergelegde document een "Police Special Bulletin" betreft, en aldus geen "Wanted" poster – met duidelijk uw foto en aldus een uiterlijke persoonsbeschrijving en met de nodige contactinformatie op vermeld, hetgeen zou maken dat mensen u effectief zouden kunnen opsporen en dit zouden kunnen aangeven indien ze u zouden hebben weten traceren – zoals deze normaliter zou worden verspreid, is. Men kan dan ook niet inzien hoe uw vriend Ne. Dit document in een station, waar u aldus tevens ten eerste op de vlakte over blijft – zou hebben zien verschijnen. Het is tevens opmerkelijk dat u "het arrestatiebevel" jegens uzelf zou hebben vernomen toen u wegrende, toen u in Abuja was, u gokt op 12 oktober 2022, u praatte met Ne. En hij u vertelde dat de politie dit op hing, dit document tevens dateert van 12 oktober 2022, doch u dit document pas in 2024 via Ne. Zou hebben bekomen en u dit pas in september 2024 neer legt (CGVS p25-26). Er kan aan dit door u neergelegde document dan ook geen enkel geloof worden gehecht.

- Verder ondernam u weinig tot geen actie om een oplossing te bekomen. U heeft niet geprobeerd om te praten met de familie van J. (CGVS p25). U stelt dat u er de kans niet toe had (CGVS p25). U kon op dat moment niet, u wachtte tot het kalmeerde, u wou teruggaan als J. was vrijgelaten, er borg was betaald door zijn familie (CGVS p25). U zocht verder geen hulp; er was niemand om u te helpen, u kon niemand bellen (CGVS p25). U kon niets anders doen dan een manier vinden om weg te gaan; dat was uw enige optie (CGVS p25). U ging ook niet naar de politie om alles uit te klaren, indien u zou gaan, zouden ze u in de gevangenis stoppen, ze zouden u zeker arresteren (CGVS p25). Dit is opmerkelijk, gezien de geruchten die reeds de ronde deden over J. (CGVS p20). Ze zeiden namelijk dat hij gay was, ze lachten hem uit; dat hij als een vrouw was (CGVS p20). Hij droeg broeken die strak zijn, broeken voor een vrouw (CGVS p20). Als jullie voetbal speelden, zeiden ze dat hij als gay was omdat hij vrouwenkleren draagt (CGVS p21). Aangezien er reeds geruchten de ronde deden over de geaardheid van J., is het niet aannemelijk dat u niet heeft geprobeerd om de versie van de feiten die J. vertelde, namelijk dat u misbruik van hem had gemaakt omdat hij high was, te ontcrachten. Er zijn geen aanwijzingen dat hier geen geloof aan gehecht zou worden, er kan op z'n minst worden verwacht dat u hiertoe enige dienstige pogingen zou hebben ondernomen.

-Wat betreft uw bewering dat de broers van J. tot een cult zouden behoren (CGVS p15), kan er worden opgemerkt dat er, gezien bovenstaande, geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerdelijke vrees jegens de broers van J.. U riep verder geen vrees jegens enige cultgroepen in, u had alles kunnen vertellen over de redenen waarom u Nigeria verliet en u had niets meer toe te voegen (CGVS p27), ook bij de DVZ zei u geen problemen te hebben gehad met de autoriteiten, noch met medeburgers, noch problemen van algemene aard te hebben gekend ("Vragenlijst CGVS" bij de DVZ d.d. 23 augustus 2024 vraag 7).

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande niet ombuigen.

Uw Nigeriaans paspoort (nummer AXXXXXXXXX, geldig van 17 maart 2021 tot 16 maart 2026) bevat persoonsgegevens die niet onmiddellijk ter discussie staan en toont aan dat u met een Frans Schengenvisum reisde (geldig van 17 mei 2023 tot 16 juni 2023).

U voegde nog het volgende toe: een brief getekend door Wi. en J.M. ter verklaring dat u een goede betrouwbare jongeman bent en ze u zullen helpen een toekomst op te bouwen (ongedateerd), inschrijvingsbewijs bij VDAB d.d. 31 oktober 2024, attest ter verklaring dat u gemotiveerd Nederlandse lessen heeft gevolgd bij B.D. d.d. 12 december 2024, informatie door VDAB betreffende een IBO-cursus betonboren en bijhorende functieomschrijving, uw IBO contract door VDAB d.d. 9 december 2024, deelname-attest aan een cursus basisveiligheid d.d. 21 december 2024, een brief door uw werkgever IZ betonboringen ter verklaring dat u een goede werknemer onder IBO-contract bent in de periode van 10 december 2024 t.e.m. 20 april 2025, attest van aanmelding bij het Agentschap Inburgering en Integratie + inschrijving op wachtlijst voor Nederlandse lessen d.d. 13 februari 2025. Dat u een goede en betrouwbare jongeman en u behulpzaam en vriendelijk zou zijn, u tewerkgesteld bent in de bouw en uw werkgever tevreden over u zou zijn, u zich integreert in de gemeenschap en u voetbalt bij Postel FC., u een taalcursus wenst te volgen en u reeds bijles bij een leraar Nederlands kreeg – wat door B.D. wordt bevestigd, waarbij u als een gemotiveerde en leergierige leerling wordt geschetst en als iemand die zich actief inzet om de Nederlandse taal onder de knie te krijgen -, is lovenswaardig, doch weet verder niet om te buigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering bij terugkeer naar Nigeria door vrienden en familie van J. te zullen worden gedood noch door de politie te zullen worden gearresteerd.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongelofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

Waar verzoeker betoogt dat hij zeer traumatiserende gebeurtenissen heeft meegemaakt en dat hij vermoedelijk lijdt aan een post-traumatische stressstoornis, dient vastgesteld dat hij nalaat enig medisch en/of psychologisch attest voor te leggen waaruit zou kunnen blijken dat hij met mentale gezondheidsproblemen te kampen heeft, laat staan dat deze beweerde gezondheidsproblemen een impact zouden hebben op zijn capaciteiten om op een normale wijze aan onderhavige asielprocedure deel te nemen en/of om gedetailleerde, doorleefde, coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over de kernelementen van zijn vluchtrelaas.

Waar verzoeker verder stelt dat hij pas een jaar na zijn aankomst in België om internationale bescherming verzocht omdat hij niet op de hoogte was van hoe en waar hij asiel kon aanvragen en daar hij niet onmiddellijk een advocaat onder de arm nam, dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende een jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Dat verzoeker een jaar de tijd zou hebben nodig gehad om te weten te komen hoe en waar hij om internationale bescherming kan verzoeken, is niet aannemelijk, temeer daar zijn zus reeds 17 of 18 jaar in België woont en met een Belgische man is gehuwd, verzoeker zelf bij een Belgisch koppel verbleef en hij met de hulp van dit koppel in 2022 een Belgisch visum trachtte te bekomen. Dat verzoeker niet onmiddellijk een advocaat onder de arm nam, doet hieraan geen afbreuk. Het staat hem immers vrij om zijn eigen verdediging te organiseren, doch hij maakt geenszins concreet aannemelijk dat hij zonder de bijstand van een advocaat niet in staat was om in België om internationale bescherming te verzoeken.

Verder verklaarde verzoeker zelf dat hij aan Mr. W. vroeg om hem te helpen zijn land te verlaten nadat hij problemen ondervond (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4). De uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift dat de uitnodiging van dhr. M. aanvankelijk losstond van het verzoek om internationale bescherming, is dan ook geenszins ernstig.

Wat betreft het politierapport (verzoekschrift, stuk 2), dat ook reeds aan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd voorgelegd (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), stelt verzoeker dat dit document door verweerder totaal wordt genegeerd, terwijl hij wel het relaas in zijn totaliteit

bevestigt. Uit een lezing van de voormelde motieven uit de bestreden beslissing blijkt evenwel dat wel degelijk met voornoemd politiedocument rekening werd gehouden:

“U voegt verder nog een kopie van een “Police Special Bulletin – Bisexual Act” d.d. 12 oktober 2022 toe. Er kan worden opgemerkt dat dit document slechts een kopie betreft, waardoor de bewijswaarde reeds in ernstige mate kan worden gerelativeerd. Bovendien werden er ook enkele opmerkelijke schrijffouten vastgesteld, zoals “as both men where caught” i.p.v. “as both men were caught”; “suburd” i.p.v. “suburb” en “neighbor” i.p.v. “neighbour”, hetgeen de authenticiteit verder in twijfel trekt. U bent verder ook betrekkelijk vaag over de manier waarop u dit document verkreeg. Zo stelt u louter dat uw vriend Ne. U dit document, ergens in 2024, via email zou hebben bezorgd, Ne. Zou dit hebben “gevonden” in het station, alwaar dit document was “geplakt” (CGVS p7). De politie had het naar uw mening opgehangen, het was een papier dat u “wanted” werd verklaard, de politie zocht u, immers als je een misdaad begaat, verklaren ze je “wanted” en beloven ze een beloning, waardoor mensen geneigd zijn om u te gaan zoeken (CGVS p25). Er dient echter nog opgemerkt dat het door u neergelegde document een “Police Special Bulletin” betreft, en aldus geen “Wanted” poster – met duidelijk uw foto en aldus een uiterlijke persoonsbeschrijving en met de nodige contactinformatie op vermeld, hetgeen zou maken dat mensen u effectief zouden kunnen opsporen en dit zouden kunnen aangeven indien ze u zouden hebben weten traceren – zoals deze normaliter zou worden verspreid, is. Men kan dan ook niet inzien hoe uw vriend Ne. Dit document in een station, waar u aldus tevens ten eerste op de vlakte over blijft – zou hebben zien verschijnen. Het is tevens opmerkelijk dat u “het arrestatiebevel” jegens uzelf zou hebben vernomen toen u wegrende, toen u in Abuja was, u gokt op 12 oktober 2022, u praatte met Ne. En hij u vertelde dat de politie dit op hing, dit document tevens dateert van 12 oktober 2022, doch u dit document pas in 2024 via Ne. Zou hebben bekomen en u dit pas in september 2024 neer legt (CGVS p25-26). Er kan aan dit door u neergelegde document dan ook geen enkel geloof worden gehecht.”

Waar verzoeker stelt dat er ook in Belgische arrestatiebevelen of processen-verbaal schrijffouten kunnen sluipen, dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Uit de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven blijkt dat niet enkel rekening werd gehouden met de schrijffouten in het door verzoeker voorgelegde politiedocument, doch ook met het gegeven dat verzoeker niet aannemelijk kon maken op welke wijze hij dit document bekam, alsook dat het een kopie betreft waarvan de bewijswaarde slechts gering is. In het licht van deze elementen vormen de vastgestelde schrijffouten wel degelijk een bijkomende negatieve indicatie voor de bewijswaarde van dit document. Waar verzoeker stelt dat hij een originele versie van dit document heeft voorgelegd, dient erop gewezen dat hij verklaarde dat hij het document via e-mail van zijn vriend Ne. bekam, zodat geenszins kan worden aangenomen dat het een origineel stuk zou zijn. Waar verzoeker verder stelt dat *“het feestje plaatsvond op zondag, doch de feiten zich voordeden op 10 oktober 2022, zijnde de nacht van zondag op maandag”*, dient erop gewezen dat verzoeker verklaarde dat het feestje plaatsvond op 10 oktober 2022 om acht uur 's avonds en dat hij dacht dat dit een zondag was, terwijl 10 oktober 2022 op een maandag viel. De uitleg in het verzoekschrift overtuigt dan ook geenszins.

Waar verzoeker voorts stelt dat het aangaan van een gesprek met de familie van J. geen oplossing zou bieden, aangezien zij strafbare feiten pleegden en een gevangenisstraf riskeerden, dient erop gewezen dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij tevens door de familie van J. werd geviseerd, zodat het wel degelijk redelijk is te verwachten dat hij zou trachten met deze familie een oplossing te zoeken. Dit klemt des te meer daar verzoeker tevens verklaarde dat J. reeds als 'gay' bekendstond en hij desalniettemin tevens naliet om de politie te overtuigen van zijn bewering zelf het slachtoffer te zijn geworden van ongewenste aanrakingen door J. In de door verzoeker zelf geschetste context is het dan ook allerminst geloofwaardig dat hij geen enkele andere optie zou hebben gehad dan zijn land van herkomst te ontvluchten, temeer daar hij, zoals in de bestreden beslissing tevens terecht wordt opgemerkt, verklaarde dat hij in Abuja niet door de familie van J. kon worden gevonden.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn vluchtrelaas, hetgeen op zich geen ander licht werpt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Nigeria zou hebben gekend.

7.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio’s waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo en Abuja actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo en Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

De Raad stelt vast dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken.

De informatie opgenomen in het verzoekschrift en de aanvullende nota ligt in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie en is dan ook niet van aard aan te tonen dat de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde analyse onjuist en/of achterhaald zou zijn. In deze analyse wordt terdege rekening gehouden met de regionale verschillen inzake het geweldsniveau en de impact van het geweld in Nigeria, de typologie van het geweld, de betrokken actoren en het aantal burgerslachtoffers in Nigeria in het algemeen en in Edo State in het bijzonder.

Verzoeker toont aldus niet aan dat de mate van willekeurig geweld in Edo State dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aanbrengt die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Edo State in zijn hoofd dermate verhogen dat kan aangenomen worden dat hij bij terugkeer naar Edo State een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging

van zijn leven of persoon. Ook uit het administratief en het rechtsplegingsdossier blijken geen dergelijke persoonlijke omstandigheden.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar de Nigeriaanse Edo State een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend vijftientig door:

S. HUENGES WAJER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER